

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ
κώλων 15'.

ΜΟῦσα λοχμαία,
 Γιοποποποτίγξ.
 Ποπίλι. μὲθ' ἧς ἐγὼ
 Νάπασι κορυφῶσι τ' ἐν ὄρειαις
 Γιοποποποτίγξ.
 Δι' ἐμῆς χλυσθ' ξυθῆς μελέων,
 Ιζόμυθ' μῆλιας ὅτι φυλλοκόμου
 Τιοπό τιοτίο
 Πανὶ νόμους ἱεροῖς ἀφαίνω
 Σεμᾶ τε μητεὶ χοροῦματ' ὄρειαι
 Τοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
 Ενθεν ὡπερ ἠ μέλιθα
 Φρυγίχθ' ἀμβροσίαν
 Μελέων ἀπεβόσκετ' καρπὸν ἀεὶ,
 Φέρον γλυκεῖαν ὠδὴν
 Γιοτιοτιοτίγξ.

Σχ. Μούσα λοχμαία] ἢ στροφή ἢ ὡδὴ αὐτῆ κώλων ὅτι
 διαφόρων ἢ ἀσιμάρτητων 15. ἂν τὸ φωνητικὸν πενθημιμέρες.
 τὸ εὐφθνημιμέρες ἢ ἀποδοῖς ἐξαβράχους, τὸ γ. τροχαϊκὸν
 εὐειπίδειον. ἢ ἀσιμάρτητον προσωδιακὸν καλούμε-
 νον ἀεὶ οὐ εἶρη) ἐν τῇ ἀσάβασει ἢ νεφελῶν δράμα
 τος. τὸ ἴδιοιον τῷ β. ἢ ὁμοιον τῷ δ, ἐκ ἐκπαίανος
 δευτέρου ἀρχόμυθον ὡς ἐκείνο ἀλλ' ἐκ δακτύλου. τὸ ζ.
 ὁμοιον τῷ ε. πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ ἠ ἀναπαισι-
 κὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἢ τὸ ἰδ. τὸ δ ἀσιμάρτητον
 ὁμοιον τοῖς ῥηθεῖσι. τὸ ἰ ὁμοιον. τὸ ια. χορειάμικον δί-
 μετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαλειμνῶν χορειάμικων. τοῦ
 α. ἐξασυλλάβου. ἢ δὲ δευτέρου πεντασυλλάβου. τοῖς β
 τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ δακτυλικὸν ἐ-
 φθνημιμέρες. τὸ ἰε ἰαμβικὸν ἐφθνημιμέρες, τὸ ις ὁμοιον
 τῷ φρότῳ πενθημιμέρες ἐκ διαλειμνῶν χορειάμικων.
 ὅτι τὸ ἰελεὶ διαπλῆ ἐσω νενευκίᾳ δὲ πλὴν ἀνταπώδωσιν.
 εἰσι δὲ ἐκ ταῦτα πολυχρημάτισα. μούσαν δὲ λοχμαίαν
 πλὴν αὐτῆ λέγει. Διδύμος ὅτι ἐγκερυμυχοῖ ἐν ἢ λό-

CANTVS ET VERSIO membro-
rum sexdecim.

MVsa syluosa,
 Tio tio tio tinx,
 Varia, cum qua ego
 Saltibus, cacuminibusque in montanis,
 Tio tio tio tio tinx,
 Per mea barba flaua canius
 Sedens fraxino in folijs comata,
 Tio tio tio tio,
 Pani leges sacras ostendo.
 Castaque matri saltationes montanas
 Toto to to to to to to to tinx.
 Hinc tanquam apes
 Phrynichus immortalibus
 Cantibus depascebatur, fructum semper
 Ferens dulcem cantum,
 Tio tio tio tinx.

χμαίς φωνεῖν εἰώθεσιν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τῆ ποιητῆ. μούσα
 λοχμαία. μέλος ὡς ὄρνιθων, οἰκείως λοχμαίαν μούσαν
 καλοῦσι. δὲ μέθυ τῆ φωνῆς μίμημα ἐκ ἐπιμήνουσι τῷ
 ἢ ἀνθρωπείας, ἐστὶ δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως. μούσα λοχμαία
 ποπίλι. μὲθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροῦς ἀφαίνω. ξυθῆς δὲ
 εἶπε παρόντων τὰ πλεῖστα τῶν ὄρνέων ξυθα φαίνε) Πανὶ
 νόμους, ἐπεὶ νόμους ὁ θεὸς ἔδωκεν, ἢ τῶν ὄρνέων δὲ ἐν ὄ-
 ρεσιν αἱ διατεταθῆσεν. δὲ μητεὶ τῇ Ρέα. Ενθεν.]
 ἀπὸ τῆς ἐμῆς ποιημάτων ὡπερ μέλιθα ἀπεβόσκετο.
 Φρυγίχος ἀμβροσίαν. ἢ ὅτι μελοποιίας ἐθαυμάζετο.
 δὲ ἐγγύοντο Φρυγίχοι. ὁ μὲν εἰς οὐκ οὐκ μνημονεύει,
 Πολυφράδμονος παῖς, ποιητῆς ἢ ὡς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ
 ἕτερος, Χοροκλέους παῖς ὑποκριτής, τρίτος, Φρυγίχος
 ὁ κωμικός. οὐ μνημονεύει Ἐρμιαστος ἐν Φορμοφόροις ὡς
 ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δὲ
 ἐστὶν, Ἀθλιώτης τὸ γῆρας ὁ στρατηγὴς τὰ πλεῖστα Σάμων, ἐκ
 Ἀσυόχου προσετέθη, ὅτι χειρὶ ἄσπρη δὴ ἡμε καταλύ-
 σι. ἀεὶ ἂν ἐν τοῖς Βατραχοῖς ἰκανῶς εἰρήκαρδο.

Ε Π Ι Ρ Ρ Η Μ Α
εἰχων 15'.

Χο. **Ε**Ι μετ' ὄρνιθων πῆς ὑμῶν ὠθεαται βού-
 λεται
 Διαπλέκειν, ζῶν ἠδέως πολιοπόν, ὡς ἡμαῖ-
 τω.
 Οσα γὰρ ἔσιν ἐνθάδ' ἀχρεᾶ τῶ νόμῳ κρατού-
 μῳ,
 Ταῦτα πάντα ἔστι παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι, καλὰ.
 Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἔσιν ἀχρεὸν τ' πατέρα τυπτεν
 νόμῳ,
 Τοῦτ' ἐκείνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἔστι. ἢ πῆς τῶ πα-
 τεί
 Περὸ δλεαμῶν εἴπη πατάξας ἀρε πλῆκτον εἰ
 μάχει.

ADVERBIVM versuum
sexdecim.

CH. **S**icut cum aibus aliquis vestrum ὁσπετα-
 tores, vult
 Degere, viuens suauiter in futurum, ad nos
 eat.
 Quacunqve enim sunt hic turpia lege de-
 tenta,
 Hac omnia sunt apud nos aues, bona.
 Si enim hic est turpe patrem verberare le-
 ge,
 Hoc illud bonum apud nos est: si quis pa-
 tri
 Incurrens dicat, verberans eleua plectrum si ru-
 gnas.